GIRONA NOTICIES.COM + Periodisme

QUAN L'ENEMIC ET CONVIDA A MARXAR.

Opinió | 18/10/2012 | 14:46

Catalunya, nou Estat d'Europa". Aquesta és la resposta contundent del poble de Catalunya, no sé si davant el seu propi enemic, però si davant dels ulls del món.

Durant la revolució francesa, l'expressió va ser ampliament emprada per designar els enemics del règim i per la sustentació del terror. Molt més enllà de Robespierre i de les grans, ràpides i profundes transformacions econòmiques, polítiques i socials de la vella Europa, els catalans ens hem plantat, no davant l'enemic, si no davant l'espoliador, l'extorcionador, el pillet, el saltejador, el desfacaldor, o perquè no dir-ho, davant l'hostilitat d'un Imperi fracassat - l'espanyol, que tossut es nega reiteradament a entendre, a conéixer, a valorar i a apreciar la aportació catalana en el conjunt d'aquest imperi de fira convertit en Estat de la Nació.

Catalunya, nou Estat d'Europa". Aquesta és la resposta contundent del poble de Catalunya, no sé si davant el seu propi enemic, però si davant dels ulls del món.

I davant d'aquesta legítima demanada del poble sobirà, l'executiu de Rajoy respòn tard i malament.

Tot, absolutament tot ens convida a marxar, també, i de manera ràpida els Pressupostos de 2013, unes partides que a les nostres comarques gironines cauen prop d'un 60% més que els de l'any passat.

I és que si es tractés de col·leccionar excuses molt possiblement hauríem acabat l'àlbum en el tercer intent de pacte fiscal, o en la dotzena temptativa espanyola de fulminar-se la nostra llengua, o en qualsevol dels incompliments reiterats dels dos grans partits que s'alternen a la Moncloa.

Ja diuen que la perseverança és una brillant virtut, i a dos mesos d'unes eleccions trascendentals a Catalunya, el govern del Partit Popular aterra a Vilobí d'Onyar amb unes partides pressupostàries que eliminen l'exempció, establerta en una disposició final de la llei de Pressupostos de 2012, que permetia unes taxes més barates a l'aeroport de Girona i permetien també complir els acords pel manteniment de Ryanair en el nostre aeroport, tot plegat amb la voluntat d'enfonsar l'operativitat d'aquesta companyia irlandesa a Catalunya i per afavorir interessos d'altres empreses de baix cost.

Tampoc ens arriben noticies més alentadores per terra, de fet ni per les vies del tren ni per la carretera. Aquests pressupostos deixen a zero les partides per el soterrament del viaducte de Girona i es confirma, una vegada més, que l'Estat no pensa invertir ni un euro en la via subterrània de la ciutat,, i tot plegat amb el perill adicional que es deixi empantanegat tot l'espai afectat de la ciutat. Igual que empantanegada tenim la N-II.

Aquesta vegada però, a diferència del què fa un any predicava el candidat Millo a tots els micròfons gironins, els seus superiors han fet un anunci clar i castellà: Foment NO desdoblerà el tram nord de la carretera, revoca l'estudi informatiu del tram Maçanet de la Selva –Tordera, i no executa la minsa partida de 2012 pel tram Sils-Caldes, en definitiva s'abandona aquesta infrastructura, sense tenir en compte la densitat del trànsit, l'extrema perillositat, l'eficiència de la via, la vertebració de la xarxa i la reivindicació històrica i necessaria d'una infrastructura productiva i de primer ordre.

Podem parlar d'un estat hostil o d'un estat poc amic, però el cert és que aquests pressupostos demostren, ara més que mai, que els territoris que aportem a l'economia espanyola no rebem cap retorn just, ni en inversions ni en despesa corrent, i que ens cal-més que mai, gestionar els nostres propis recursos.

L'aversió reiterada a un territori productiu per part d'aquell qui se'n beneficia, només pot tenir dues lectures, o l'espoliador és burro o és directament l'enemic.

Ara si, més que mai, Madrid ens convida a marxar.

Autor: Teresa Jordà
GN

https://gironanoticies.com/noticia/22468-quan-lenemic-et-convida-a-marxar.htm